

נדזה נאדי כל כי
шибולו ביטען בעיסוי
הצאותה ההספלה.
למנחות
לע"ג רבי י"ב
אג לנטו פלאי
mdh036194741
@gmail.com

דברי השירה

וירבר משה באווי כל קהיל ישראל את דברי השירה והאת עד תמס זכרים לא

מתורת מוריינו רביה יהודה אריה הליי דינר שליט"א
רב ביהכין יזכריה שירי ואזר מרץ ב"ב

נערך ע"י א.ח.ב. • ניתן לקבל הגלוון במיל' mdh036194741@gmail.com

פרשת כי תצא [להתעורר בתשובה]

להצלחה במלחמה היבר

"כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלקיך בידך ושבית שבי"ו (כ"א - י').

כתב בספרים שמורים כאן בפרשא על מלחמת היבר, אם האדם יקיים כי תצא למלחמה נגד היבר הרע אז יזכה לנונטו ה' אלקיך בידך.

ובסוף הפרשה מזכיר מלחת עמלק, וזה גם כן מזכיר על מלחמת היבר. שמעית להסביר שעמלק זה ראש תיבות עיף, מחר, לא יכול, קשה לי, דהינו שהיבר הרע מגיע לאדם באربع צורות אלו, בהתחלה כשהאדם חושב לעשות מצוה היבר הרע מגיע ואומר לו שהוא עיף, אחריו שהאדם מתגבר עליו היבר הרע שב מגיע ואומר לאדם לדוחות את המעשה מצוה לאחר, ואם האדם שוב התגבר עליו היבר הרע מגיע ואומר לו שהוא לא יכול לעשות כי יש לו דברים אחרים לעשות, ואם בכלל זאת האדם התגבר עם כל הפיתויים האלה היבר הרע מגיע שוב ואומר לאדם שקשה לו לעשות, כי זה לא דבר פשוט... וכן מנשה להוריד את החשך לאדם לקיים תורה ומצוות.

היבר הרע מגיע להכשיל את האדם עם טענות של עמלק, החכמה היא להתנגד אליו כל לשונו, דהינו כשהיבר הרע מגיע וمبקש מהאדם לעשות עבריה, נדחה אותו עם 'אני עיף' או 'מחר' או 'אנו' או 'קשה לי', ובצורות אלו יותר קל להילחם נגדו.

מסופר על ממן הסטייפל'ר זצ"ל כשהיה בשמירה בצבא ברוסיה, היה שם קור עד מינוס ארבעים מעלות, ולכל חיל היה מעיל מיוחד שמחמם בשעה שהיא צריך לעבוד, ובשיטים עדרה בלילה שבת הגעה המשמרת שלו לשומר וזה שהיה לפני היריד את המעל ולהביא לו בידו, אבל אותו האש תלה את המעל על אילון, והרי אסור להוריד חפץ שנמצא על גבי אילון בשבת (שו"ע סימן של"ו) [אם היינו שם הוא אומרים זהה לא שיק לעבור את כל הלילה ביל מעיל, זה פיקוח נפש אבל] הסטייפל'ר חשב לעצמוacha כמה דקות, כי כמה דקות אפשר, ולאחר כמה דקות שוב דחה וכך עברה כל הלילה!!!

המשגיח דישיבת פונייב' רבי יחזקאל לויינשטיין זצ"ל היה מביא בשם רב חיים ואלויזנער שכותב במשנה (פרק עשרי במסכת סנהדרין) "כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא".

שאל רב חיים, מה הפשט לעולם הבא? היה צריך להיות כתוב בעולם הבא! הרי החלק נמצא בעולם הבא, רק צריך לזכות בו.

ותירץ שכותב לעולם הבא להגיד לנו שהחלק עדיין לא נמצא שם, על האדם לייצר את חלקו בעולם הבא [לכן כל זמן שיש לאדם כוחות לייצר את חלקו לעולם הבא עליו להמשיך לעשות מה שמוטל עליו].

מספרים על היהודי שהגיע לבעל איילת השחר זצ"ל ושאל היהות שהוא נושא לירושלים באלו כדי ללימוד בישיבה, האם יכול להתפלל שהיבר הרע יישאר בבני ברק? ממן סורר וראש הישיבה ענה לו "כבר אחרת! היבר הרע כבר נמצא בירושלים, והוא מחכה לך שם".

דהינו שהיבר הרע נמצא בכל מקום ואין אפשרות להתחמק ממנו, החכמה הוא לא להסיח דעת לחום נגדו, וכן אפשר להצליח ולזכות לנונטו ה' אלקיך בידך.

gil בר מצוה

"כי יהיה איש בן סורר ומורה" (כ"א - י"ח).

כותר רשי" (שם כ"א), בן סורר ומורה אינו חייב, עד שיגנוב ויאכל טרטימר בשר וישתה חצי לוג יין שנאמר (פסוק כ') זולל וסובא. מבואר בגם' (סנהדרין דף ס"ט ע"א) שהזמן של בן סורר ומורה זה רק ג' חדשים, כי לפני שהוא בר מצוה הוא עדין קטן, ולאחר ג' חדשים מהבר מצוה הוא ראוי להיות אב.

ויש לשאול, הרי כתוב ברש"י (שם) "בן סורר ומורה נהרג על שם סופו, הגיעו תורה לסוף דעתו, סוף שמכלה ממון אביו וمبקש לימודו ואני מוצא, ועומד בפרשת דרכם ומלסתם את הבריות, אמרה תורה ימות זכאי ועל ימות חייב" אז למה דוקא בג' חדשים הראשונים נקרא בן סורר ומורה?

שמעית להסביר, שהיבר הרע מגיע מיד לאדם כשהוא נהייה בר מצוה, لكن אומרים לו שהכל תלוי בהתחלה איך הוא שומר על עצמו. לכן תלוי איך האדם מעמיד את עצמו את עצמו, אם הוא מעמיד את עצמו לתחילה מראש נגד היבר הרע אז יכול להצליח, אבל אם בג' חדשים הראשונים רואים שהיבר הרע שולט עליו, אז יש בעיה, שכן הכל תלוי בג' חדשים הראשונים.

כתב בתהילים (פרק קי"ט פסוק ט)" במה יזכה נער את ארצו לשמר בדברך".

באיזה אורח מדבר כאן?

התשובה היא היבר הטוב שmaguy להיות אורח אצל נער בר מצוה, והפשט הוא איך האדם יכול לכבד את היבר הטוב? לשמר את התורה! לשמעו מה היבר הטוב אומר לו לעשות.

עכשו שאנחנו בתחלת חדש אלול علينا להעמיד את עצמנו בימים אלו בכיוון הנכוון, ובז"ה נמשיך להתעלות ולהתקרב להקב"ה.

לשותוק ולא להшиб למחרפיים

"ויתד תהיה לך על אוזنك והיה בשבעתך חוץ וחפרתיה בה ושבת וכסית את צאתך" (כ"ג - י"ד).

כותב הכליל יקר (ד"ה ויתד תהיה לך על אוזنك), במשמעות כתובות (דף ה' ע"א) דרש בר קפראמאי דכתיב ויתד תהיה לך על אוזنك אל תקרי אוזן אלא אוזנן שams ישמעו Adams דבר שאינו הגון יניח אצבעו באזונו כי הם דומים ליתידות, ותנא دبي ר' ישמעאל (שם ע"ב) מפני מה אוזן יכולה קשה ואליה שלה רכה שאם דבר שאינו הגון יכו אליה שלה לתוכו, והאליה סוף האוזן על כן היא רכה כי המשכלי ישמע לאוזנו סופו של המחלוקת כי כל המחלוקת שאינה לשם שמים אין סופה להתקיים זכירות סופו מועיל לו לניטוש הריב וולעשות את עצמו כאיש לא שומע, אך דברי בר קפרא צרכין ביאור כי מה ראה על כהה להוציא הפסוק מפשטו מכל וכל ואין לו קשר לא מעלה ולא למטה ומה שדרש והקרוב בענייני שראה לדודוש פ██וק זה אמרה שנאמר כי תצא מחנה על אויביך אוזן אוזן הוא דבר שאין האוזן יכול לשמווע.

ונשמרת מכל דבר רע ודרכו חז"ל (ספר תצא קיט) דברו רע דהינו שישמור עצמו מלשון הרע ובילוקוט (רמז תתקל"ג) מביא על זה פ██וק בשוט לשון תחבא (איוב ה' - כ"א). וטעמו של דבר פירש הרמב"ן כדי שלא ירבה ביניהם מחלוקת וכיו ביניהם מכמה רבה יותר מן האויבים. והיה קשה להבר קפרא שנאמר ונשמרת מכל דבר רע דיבור רע, ולא פירש במה היה נשמר ממנו על כן ראה לומר שפסוק ויתד תהיה לך מבאר מהות השמירה והיא كذلك שנאמר בשוט לשון תחבא, והיינו שיחביא ויסתר את עצמו כMASTER פנים וממנו ולעשות עצמו כלל שומע ולהיות מן הנעלבים ולא מן העול빈 שומעין חרפותם ואינם משיבים ובזה ישיקט הריב. בדרך אמר חכם אחד מعلوم לאחריו אדום כי אם פעם אחת פירוש שלא השיב למחרפיו ועל ידי זה השתקו שלא חזר לגלות על עורתו שנית ובזה כיסה את צאתו דהינו חרפת קלונו שנמשל לkiem צואה בILI ספק וזה הוא עיקר כי זינו של אדם כי בשתיקה נצח ולא כשייב לו.

לא לסמוד על ביטחון ברוחניות

"תמחה את זכר עמלק" (כ"ה - י"ט).

ויש להעיר שבפרשת בשלח (שמות י"ז - ט') כתוב "ויצא החם בעמלק", משמע שצורך לעשות מלחמה עם עמלק, ולכאורה קשה שהרי ביציאת מצרים כתוב (שמות י"ד - י"ד) "ה' ילחם לכם ואתם תחרישו", אז למה בעמלק צריך לצאת למלחמה עם עמלק?!? כתוב בספרים שבמצרים היה סכנה גשmitt לכאן היו צרכיים ולბסוף רvb הונא הרביא, רvb פפה היה מתבייש לראות אותו, שנראה כאילו גור את דינו של חבריו למותה. רבנן החברים של רvb הונא אמרו לרvb הונא: מה ראתה כשהיית בדין של מעלה: הוואיל ואיננו מעמיד בדבריו ומוטר - גיסיה? אמר להם: כן, כך היה, והייתי באמת קרוב למות, והקדוש ברוך הוא אמר לבית דין של מעלה: הוואיל ואיננו מעמיד בדבריו ומוטר - אל תעמדו אותו לדקדק בדיינו, שנאמר: "נשא עון ועבד על פשע" (מייב' ז' - י"ח), למד כי למי נושא עון - מי שעבוד על פשע.

להתעסק עם תשובה

כתב בגם' שבת (דף מ"ט ע"א ובדף ק"ל ע"א) שנמשלה כניסה לישראל ליוונה, שנאמר: "כనפי יונה נחפה בנכס ו아버지תו בירוקך חרוץ" (תהלים ס"ח - י"ד) וביאורו: מה יונה כנפהה הן המגינות עליה, שאין לה נשך אחר להלחם בו, אף ישראל מצותה הן המגינות עליהן. וכתבו Tos' (דף מ"ט ע"א ד"ה כנפהה מגינות עליה) אמרין במדרש כל העופות כשהן יגעו נינוחין ע"ג סלע והיונה בשעה שהיא פורחת באחת ונינוחת באחת", דהינו שאפילו בזמן המנוחה היא ממשיכה, ושמעתיה שכק עם ישראל בימי בין הימים, נכון כולםacho נחו אבל לא הפסיקו בעבודת השם, נחים בכנען אחד וממשיכים בכנען השני, וזה נתן לנו כוחות לימי אבל.

הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א הביא בשם בעלי מוסר שהיתה במדינה רוחקה והיה שם כל כך הרבה שלג וכל הדלות של הבתים נסתמו ואלפי אנשים לא יכולו לצאת מabitם. כל המדינה הייתה מושבתת והמלך החליטה להעיר חוק של אחד חייב לנוקות את הכנסתה לbijתו, וכך לא יצטרכו לחוץ אותם,ומי שאינו מקיים את החוק הוא יקבל מאסר. התושבים היו ממושמעים, גרוFO את השלג כל יום, השוטרים הסתוובו לבדוק אם מקיימים את החוק כנדרש, היה אדם אחד שולץ בהנחות של הממשלה ולא פינה את השלג, לאחר יומיים נהיה ערימה גדולה של שלג, והוא ראה שהמשטרה מסתובבת ובודקת על יד כל בית ובית, מיד יצא מהבית והתחליל לפנות עם מטאטה, כਮובן שתוך כמה דקות את הכל, המשטרה ראתה והבינה שהוא לא שمر על ההנחות, אחד מהם אמר להחיםו "מגעה לו מאסר, הוא לא יוכל את מה שעלו לעשות, רק עכשו הוא מנסה לפנות את כניסה ביתו" חברו ענה לו "נון, אבל יש לו מטאטה ביד, למען הוא עובד על זה, הוא מראה שהוא רוצה לעשות, זה כבר אולי סיבה לפטור אותו" וכך פטרו אותו. כמו כן, מגעה חדש אלול, עוד מעט אנחנו מגיעים ליום הדין, הקב"ה נתן לנו חדש של רוחמים, והקב"ה רוצה שננקה את הפתחים שלנו משלג, והוא רוצה שננקה את עצמנו ונגעה נקאים ליום הדין, יש לנו חדש שלם לעבוד כל יום כדי שנגעה נקאים בראש השנה, לפחות שהקב"ה יראה שיש לנו מטאטה ביד, שנאנחנו מנסים לנוקות את עצמנו, אם לא שייך לעשות תשובה שלימה אבל לפחות שהקב"ה יראה שנאנחנו רוצים ומתחזקים בחודש זה, כשהקב"ה יראה שאnanחנו רוצים להשתפר ואיז בעז"ה יtan לנו שנה טובה ומתוקה, אבל אם לא נעשה כלום וחודש אלול כדי להזכיר את עצמנו ורוצים להשתפר ואויז בעז"ה נצלח לנצל כל يوم ויום

מן הגראמ"מ שך זצ"ל היה אומר על פרשת יפת תואר, הצדיקים שלא דברו בין 'ישתבח' ל'יווצר אור' הם אלו שייצאו למלחמה, וא"כ איך הם עלולים ליפול בiftת תאזר? ותירץ, התורה הזהירה שאפילו בן אדם שהוא צדיק, היצור הרע עלול לתפוס אותו כשיוצאה מהמסגרת הקבוע שלו, ולכן התורה מזהירה עם יפת תואר הגם שהחילאים כאן כולם צדיקים.

ועכשיו שהתחיל חודש אלול כולן חוזרו למקום בו הם נמצאים כל השנה, בישיבה, בכלל או בבית מדרש, בעז"ה נצליח לנצל כל יום ויום בחודש אלול כדי להזכיר את עצמנו ליום הדין, וככלנו נזכה לכטיבה וחתימה טובה.